

MELDURIN

Lagt til rættis: Rólant Waag Dam • Myndir: Álvur Haraldsen

Merki ongar atfinningar

Síðani Lars Olsen tók við sum landsliðsvenjari, eru Føroyar farnar 60 pláss eftir hæli. Vit hava ongan dyst vunnið, og frá at liggja nummar 122 liggja vit nú 182 á styrkislistanum hjá FIFA. Atfinningarnar hava verið vaksandi og óhepnu útsagnirnar um kasakstansku leikararnar hava fingið fleiri at seta spurnartekin við landsliðsvenjaran. Sosialurin hevur tosað við Lars Olsen, sum sigur seg ikki merkja nakrar atfinningar

Hvussu vilt tú lýsa tína tíð higartil?

Tíðarskeiðið hevur verið gott. Eg haldi, at avrikini eru betri og betri. Eitt minus er dysturin móti Eysturriki. Tað var rætt og slætt ikki nóg gott. So kunnu vit kjakast um øll mógulig ting, sum kunnu ávirka, tíðspunktið til dómis. At spæla síðst í mars er ikki gott hjá okkum, men soleiðis verður tað eisini næstu ferð. Tí mugu vit hyggja eftir eitt nú vetrarvenjingini, og hvussu vit kunnu halda okkara menn í form.

Er tað nakað nýtt, tú hevur lært?

Eg var greiður yvir hetta. Vit royndu eisini at savna leikararnar nakrar ferðir gjøgnum veturin, men tað var ikki nóg mikið. Tað eru trýggir-fýra mánaðir, har eingin fótbóltur er, men tá mugu menn vera í venjing. Soleiðis sum eg havi skilt tað, so er tað ikki nógur beinleiðis skipað venjing við feløgnum um veturin, og

spælarnir hava bara sáttmála frá januar til oktober. Í so máta byrja vit av nýggjum hvørt einasta ár í januar. Hetta er nakað, vit mugu arbeiða við.

Hvussu svarar veruleikin við tað, tú hevði ímyndað tær, áðrenn tú tók við sum landsliðsvenjari?

Eg haldi, at tað passar hampiliga væl. Tað hevur verið ein drúgv tilgongd. Eg havi valt aðrar og yngri fótbóltsspælarnar. Tá vit hava spælt hesar báðar dystirnar, sum eru fyrri framamn, so hava vit spælt tiggju dystir. Og tiggju dystir er ikki nakað, sum flytir so øgiliga nóg. Føroyar hava altíð vart væl. Tað gera vit framvegis. Okkara avbjóðing er, tá vit hava bóltin. Men eg haldi, at vit síggja, at vit spæla meira og at vit tora at spæla. Hetta er serliga galdandi á heimavølli, tí á útivølli koma vit lættari undir trýst. Eg haldi tó, at tað er framgongd at síggja hvørjaferð vit spæla, men hetta tekur tíð. Men vit eru ein lítil tjóð. Vit kunnu sjálvandi verja í 90 minuttir og vóna, at vit soleiðis kunnu fáa ein javnleik ella kanska ein sigur, men um vit ynskja at menna okkum, so mugu vit hava bóltin. Tað hevur allatíðina verið

mítt útgangsstøði. Har hevur yngri ættarliðið eina heilt øðrvísi tilgongd til fótbóltin, enn teir eldru á liðnum.

Tað eru úrslitini av miðvísa ungdómslandsliðsarbeiðinum, sum tú nýtir gott av?

Ja, heilt víst. Men eisini tað arbeiði, sum verður gjørt í feløgnum. Hetta snýr seg eisini um tilgongd. Eg haldi, at teir yngri leikararnir eru meiri tilvitaðir um, hvat teir ynskja við fótbóltinum, um vit samanbera nú og fyrr. Teir seta sær mál og arbeiða móti teimum. Vit kunnu samanbera Føroyar í dag og Danmark fyri 30 árum síðani. Tá byrjaðu sáttmálafótbólturin har og tað er tað støðið, vit eru á her, har leikarar fara til arbeiðis og so venja eftir arbeiðstíð. Í Danmark hevur hetta ment seg til at vera fulltíðarfótbóltur. Men sjálvandi hava vit eisini tørv á eldri og royndum leikarum, sum kunnu hjálpa og vegleiða ungu leikarunum.

Hvussu brúkar tú tína tíð sum landsliðsvenjari?

Eg hyggi eftir fótbólti. Og tá eg ikki hyggi eftir fótbólti, so fyrireiki

eg meg til næstu uppgávu. Er tað mitt í desember, so snýr tað seg um vetrarvenjingina. Vit arbeiða við venjingarleguni. Og so var eg síðsta vetur og hugdi eftir venjingarkappingini, sum tey skipaðu fyrri. Eg hyggi eisini eftir venjingunum í feløgnum. Mítt starv snýr seg um at vera so væl fyrireikaður sum gjørligt. So fylgi eg eisini einstøku spælarunum, tí eg skal vita, um eg havi úttikið røttu menninar og um tað eru aðrir nýggir, sum byrja at gera vart við seg. Hetta er eisini galdandi fyrri leikarar uttanfyri Føroyar. Men tað mesta av tíðini nýti eg til at hyggja eftir DVD-upptøkum av mótstøðuliðum.

Ert tú úti og hyggur eftir mótstøðuliðum, tá tey spæla?

Eg sá til dómis Svøríki og Kasakstan spæla í Svøríki. Annars havi eg fólk úti til aðrar dystir. Og eg havi sjálvur sæð allar dystirnar hjá Kasakstan. Men eg fari ikki til Kasakstan og hyggi. Tað ber ikki til, at eg síggi allar dystirnar beinleiðis, tí vit spæla í flestu førum samstundis. Men til EM-endaspælið í fjørsummar sá eg til dómis Írland, Svøríki og Týskland,

tí eg visti, at vit skuldu spæla í móti teimum seinni.

Hvussu væl fylgir tú við í føroyskum fótbólti?

Eg síggi árliga umleið 50 dystir, sum er lutfalsliga nóg. Frá kappingarársbyrjan í mars-apríl til oktober, eri eg her uppi millum átta og tiggju dagar um mánaðin. Men eg havi eisini ting at passa í Danmark, Noreg og so framvegis. Har eru eisini leikarar, sum eg skal fylgja.

Og tað gert tú, tú hevur verið í Noreg?

Ja, tað geri eg. Eg havi tó ikki verið í Noreg. Men eg havi samband við Noreg, har tveir leikarar eru í lýtuni. Jóan Símun Edmundsson spælir eykaliðsdystir og Rógvi Baldvinsson spælir regluliga. Eitt ella annað stað, so eri eg tryggur við teir, teir eru partur av hópinum har. Tað sama ger seg galdandi við Gunnari Nielsen. Eg havi ikki verið í Skotlandi, men eisini við honum eri eg vísur í, at hann er ein partur av hópinum. Men eg má velja hvørjum eg hyggi eftir. Í Danmark eru tað so Christian Lamhauge Holst, Daniel Udsen, Viljormur Davidsen, René Shaki Joensen, Sonni Ragnar

» **Eg vil ikki fyrihalda meg til atfinningar**

